

LAUREACIJA AMZH

U srijedu 10. prosinca 2008. godine je u Hrvatskom liječničkom domu, u Šubićevoj ul. 9, održan »Dies Academicus« Akademije Medicinskih Znanosti Hrvatske. Tom je prigodom za prošlogodišnjeg laureata AMZH proglašen redoviti član i član Senata Akademije, prof. dr. sc. Ante Dražančić.

Promotor Akademije je bio prof. dr. sc. Asim Kurjak, a diplomu je laureatu uručio predsjednik Akademije akademik prof. dr. sc. Željko Reiner.

U prilogu donosimo prigodno slovo promotora prof. Kurjaka, predsjednika AMZH akademika Reinera i zahvalno slovo prof. Dražančića.

Slovo promotora prof. Kurjaka

ANTE DRAŽANČIĆ – UČITELJ I PRIJATELJ

»Tko uvijek samo – marširajući prema naprijed – misli na svoju karijeru, nalazi se u svom životu predugo na jednoj nozi, a na jednoj se nozi, kao što je poznato, teško stoji.« Naš laureat čitav je život stajao na obje noge!

Prof. dr. sc. Ante Dražančić je rođen 1928. godine u Šibeniku. U *Kliniku za ženske bolesti i porode Medicinskog fakulteta u Zagrebu* je primljen 1958. te je u Klinici proveo cijeli svoj radni vijek, do umirovljenja 1994. Najprije je radio kao specijalizant i asistent, 1973. postavljen za voditelja Odjela patologije trudnoće, 1979. za pročelnika cijelog Centra (kasnije Zavoda) za perinatalnu medicinu, na kojoj je funkciji bio i prigodom umirovljenja 01.10. 1994. Zadnje četiri godine aktivne službe 1991–1994, bio je pročelnik Katedre za ginekologiju i opstetriciju Medicinskog fakulteta u Zagrebu.

Kroz punih 36 godina rada u Klinici prof. Dražančić se vrlo intenzivno bavio strukom, nastavnom i znanstvenom djelatnošću, organizacijom perinatalne zdravstvene zaštite i djelatnošću u Hrvatskom liječničkom zboru. Pretežna stručna djelatnost bila je u području fetalne medicine odnosno perinatologije: u izučavanju fiziologije i patologije rada uterusa, u endokrinologiji trudnoće, u intenzivnom nadzoru fetusa u trudnoći i porodu, u problematici fiziologije i patologije fetalnog rasta te patološkim stanjima trudnoće: dijabetesu, Rh-imunizaciji, kroničnoj placentalnoj insuficijenciji. Zajedno sa svojim suradnicima, u Kliniku, a ujedno u hrvatsku medicinu, uveo je niz novih dijagnostičkih i terapijskih postupaka: amnioskopiju, amniocentezu, kardiotokografiju, pH-metriju, intrauterinu transfuziju fetusa, tokolizu, heparinsku terapiju EPH gestoza, prevenciju infekcije kod carskog reza i drugo.

U *postdiplomskoj nastavi* je bio utemeljitelj *Postdiplomskog studija iz perinatologije* 1978. godine te je studij vodio ukupno 14 školskih godina, sve do svog umirovljenja. Studij je, kroz 15 godina, pohađalo preko 250 polaznika, ginekologa-opstetričara i pedijataru, pretežno iz Hrvatske, ali i iz drugih republika i pokrajina bivše Jugoslavije. Bio je organizator i voditelj 8 *tečajeva za trajno medicinsko usavršavanje* iz ginekologije i perinatologije te predavač na tečajevima usavršavanja iz dijabetologije.

Ukupno je objavio 432 znanstvena i stručna rada te pregleda, od njih 49 u inozemnim časopisima. Objavio je četiri knjige: »Prehrana u trudnoći«, dva izdanja udžbenika »Porodništvo«, »Prevencija i dijagnostika tumora ženskih spolnih organa« te »Nomenclatura gynaecologica et obstetricia«. Autor je poglavlja u daljnjih 11 knjiga. Bio je voditelj pet znanstvenih projekata Ministarstva znanosti i tehnologije Republike Hrvatske. Bio je mentor u 15 uspješno obranjenih doktorata znanosti i član povjerenstva za ocjenu i obranu u daljnjih 33 doktorata, te mentor u 21 znanstvenom magisteriju i član povjerenstva za ocjenu i obranu u daljnjih 45 magisterija. Redoviti je član Akademije medicinskih znanosti Hrvatske, od njena osnutka 1972. godine.

Bio je organizator više desetaka stručnih skupova: simpozija, kongresa i intersekcijskih sastanaka, a predavač na oko 150 njih, u zemlji i inozemstvu. Posebna je zasluga prof. Dražančića u redovitom organiziranju »Perinatalnih dana«, u 35 godina njih 24, na kojima su, na svakom skupu velikom broju ginekologa-opstetričara i pedijataru-neonatologa (i preko 300 njih po skupu) prikazane nove znanstvene spoznaje te novi dijagnostički

i terapijski postupci za bolesti majke, fetusa i novorođenčeta. Hrvatsko društvo za perinatalnu medicinu HLZ-a je od 2003. godine kao priznanje prof. Dražančiću uvelo za perinatalne dane naziv »Perinatalni dani Ante Dražančić«. Prof. Dražančić je jedan od utemeljitelja »Alpe-Adria meetings of Perinatal Medicine«, započelih 1979. godine, koji se održavaju svake godine izmjenično u Austriji, Hrvatskoj, Italiji, Mađarskoj i Sloveniji, do sada ukupno 30 skupova. Bio je neposredni organizator pet takvih skupova održanih u Hrvatskoj. Kada je organizacija »Alpe-Adria« počela, bio je to način za formalni samostalni istup i uklapanje Hrvatske u međunarodnu medicinu, odnosno perinatologiju.

Prof. Dražančić je bio član uredništva časopisa »Liječnički vjesnik« (1963.–1974.), od 1985. urednik za perinatologiju časopisa »Jugoslavenska ginekologija i perinatologija«, od 1992. godine jedan od 4 urednika časopisa »Gynaecologia et Perinatologia«, a od 2003. godine glavni i odgovorni urednik. Bio je urednik svih 24 zbornika radova »Perinatalni dani« te urednik svih do sada održanih i objavljenih 14 Savjetovanja o perinatalnom mortalitetu Hrvatske.

U Hrvatskom liječničkom zboru Prof. Dražančić je bio utemeljitelj i predsjednik Sekcije za perinatalnu medicinu (1973.–1977.), predsjednik Ginekološke sekcije u dva mandata (1984.–1988., 1988.–1992.), te od 1995.–1999. ponovo predsjednik Hrvatskog društva za perinatalnu medicinu. Bio je član Glavnog odbora HLZ-a u mandatu 1989.–1992., a 1993.–1996. predsjednik HLZ-a. Bio je prvi predsjednik Udruženja za perinatalnu medicinu Jugoslavije (1979.–1982.). Za svoj rad u Zboru Prof. Dražančić je primio: Nagradu »Pavle Čulumović«, »Orden rada sa zlatnim vijencem« i »Začasni član« Zbora 1998. Godine 1982. izabran je za »Počasnog člana« Jugoslavenskog udruženja za ultrazvuk u biologiji i medicini.

Osim dugogodišnje »čiste« znanstvene, stručne i nastavne djelatnosti Prof. Dražančić od 1981. godine posebnu pozornost obraća javno-zdravstvenim epidemiološkim problemima zaštite majčinstva. Već gotovo 20 godina redovito prati perinatalna zbivanja u Hrvatskoj, bilježeći i izvješćujući o perinatalnom mortalitetu, maternalnom mortalitetu i drugim perinatalnim zbivanjima te o natalitetu u Republici Hrvatskoj.

Prof. Dražančić nikada nije bio član političkih stranaka. I nakon umirovljenja u listopadu 1994. aktivan je u znanosti, struci i u HLZ-u. Nakon umirovljenja je objavio 72 znanstvena i stručna rada, dalje potiče i organizira »Perinatalne dane« (ove godine 24. po redu), svake godine organizira »Savjetovanje o perinatalnom mortalitetu Republike Hrvatske«, aktivan je u povjerenstvu Zbora i stručnim društvima.

Da zaključimo! Tijekom svojeg 55-godišnjeg liječničkog staža i djelovanja u struci, znanosti i nastavi te unutar liječničkih strukovnih organizacija (Hrvatski liječnički zbor i njegova stručna društva, Akademija medicinskih znanosti Hrvatske) prof. Dražančić je bio i ostao vrlo plodan medicinski pisac, vrhunski stručnjak, odličan nastavnik i organizator. Bio je učitelj našim brojnim, danas vodećim ginekolozima-opstetričarima. Prigoda mi nalaže da samo neka od tih imena spomenem, primjerice: Prof. Kuvačića, Višnje Latin, Ive Banovića, Josipa Đelmiša pa i dolje potpisanog. A oni su mu se odužili dovodeći u Zagreb i europski i svjetski kongres Perinatalne medicine te njegovim nedavnim izborom za počasnog člana Svjetske udruge perinatalne medicine. Posebne su zasluge prof. Dražančića u oblikovanju, utemeljenju i uvođenju u našu sredinu perinatalne medicine, kao suvremene znanstvene discipline. Trajnim poticanjem svojih suradnika i učenika u Hrvatskoj je perinatalni mortalitet smanjen na 4,9 na 1000 rođene djece, što je manje od prosjeka Europske Unije.

Ne znam je li moguće nekom od onih koji dobro poznaju Antu Dražančića dati pravu i potpunu sliku o njegovoj marljivosti, urednosti, načitanosti i poznavanju stranih jezika kao i cjelokupne svjetske literature, a posebno poznavanju perinatalne medicine. Iznimno mjesto jednog od najprestižnijih i najuglednijih hrvatskih ginekologa Ante Dražančić duguje ne samo prirodnoj nadarenosti i prestižnim diplomama već ponajprije ogromnom radnom potencijalu i istraživačkoj znatiželji. Ipak, u pravu je Humboldt kada kaže da »što nije u čovjeku, neće ni izvana ući u njega«. Dražančićovo nedavno osebujno autobiografsko izlaganje vlastitih znanstvenih pogleda »Perinatalni dani 2008« teče mirno i staloženo, bez suvišnih opisnih ukrasa, bez patetike, bez osporavanja i mržnje, no u svakoj se rečenici, svakoj tvrdnji, svakoj tezi nazire autorov živi i angažirani duh, zagrijan za znanost i nova otkrića, čak i kada o njima govori ex abrupto. Dražančićev znanstveni govor nabijen je erudijskim sadržajima, no on ga znade jednostaviti i učiniti zanimljivim stručnjacima ali i pristupnom nestručnome čitateljstvu.

Ante Dražančić iznimno je kompleksna ličnost, erudit i poliglot, interdisciplinarni i multidisciplinarni znanstvenik, rijedak spoj vrhunskoga stručnjaka medicinske znanosti s jedne i povijesti, filozofije, hrvatske književnosti s druge strane. Širina znanja i interesa u Dražančićevom intelektualnom duhu doseže uvijek iznimno zavidne domete, a prirodna nadarenost opstoji u savršenoj ravnoteži s radnom energijom i znanstvenom znatiželjom.

Što god napisao ili izrekao, prof. Dražančić svojemu proučavanju prilazi savjesno i odgovorno, pa stoga čitatelju i slušatelju podastire izvorne i neponovljive misli,

ideje, paradigme, katkad i – nade! Nikad prazne i jalo-ve, uvijek stvarne i moguće. Nažalost, impresivni detalji životna puta toga danas vrlo poznatoga i istaknutog hrvatskog perinatologa i intelektualca europskih i svjetskih vidika nisu nažalost poznati široj i užoj javnosti, pa čak i onoj medicinskoj. Ove sam retke izrekao kao osobni prijatelj i čitatelj Dražančičevih radova, njegov student, ali uvijek iskreni štovatelj njegove ličnosti i njegova djela. Iznio sam osobne dojmove koji se, s prekidima gomilaju već tri desetljeća.

Sa citatom sam počeo, sa citatom želim završiti: »Od pritiska obveza spasiti nas može samo njihovo savjesno izvršenje«. Tko bi mogao biti autor ovog citata? Goethe, naravno. A on je, samo da podsjetim, svog Fausta 2 napisao u 86. godini. Upravo ta savjesnost, erudicija, čestitost i nadasve samozatajnost, velike su vrline današnjeg laureata profesora Ante Dražančića koji je uz sve ostale ostavio i snažne biološke tragove, tragove u svojim učenicima.

Ne poznajem mnogo osoba koji bi u tolikoj mjeri bile svjesne svega što se zbiva u njima, sa njima, oko njih. Sve što piše i proživljava, što doznaje iz literature i iz neposrednog iskustva, Ante Dražančić je podredio održavanju budne svijesti da je naše postojanje »umnožen jad i vježba« u trpnji neprestano, da je svako jučer bolje nego danas, da povijest bolesti kazuje više nego zdravlje, da nas iz svega vreba »miris ničeg što istim glasom plače i pjeva«.

U kultu istine sabrano je svekoliko Dražančičevo ljudsko i stvaralačko biće. Njegovi pisani tekstovi, obilježeni strahom od svih vrsta pjesničkog pretjerivanja, poznaju možda jedino pretjeranu privrženost istini. Za tekstove Ante Dražančića ključno je pitanje može li se biti majstor ili velemaistor, a ostati razumljiv? Unatoč svijesti o istini, prirodan je sastojak Dražančičeva snažna svijest o vlastitom i postojanju uopće. Možda je u 80. godini života prof. Dražančić pomalo umoran od života, ali ne i od novih spoznaja, te najbitnije radosti i užitka koji ne ostavlja iza sebe ni nelagodu ni osjećaj grizodušja.

Značajan segment Dražančičeva pedagoškog rada bio je odabir i odgoj mladih znanstvenika za perinatalno razdoblje. Opravdano je i ovdje citirati Augustina koji kaže »Tko u drugome želi zapaliti vatru, mora i sam biti u plamenu.« Upravo tom svojevrsnom pedagogijom uzora prof. Dražančić je vlastitim primjerom motivirao sve nas mlađe za tu svojevrsnu radost stvaranja i inte-

lektualni izazov da rješavamo ono što drugi nisu već riješili u uzbuđujućem području života, zdravlja i bolesti nerođenih i novorođenih.

U odgoju mladih istraživača je važna uloga lidera, a nisu mali zahtjevi koji se postavljaju pred znanstvenog lidera. Znanstveni lider mora biti inteligentan, marljiv, ambiciozan, skroman, obrazovan i potaknut, potpomognut. To više nije samo introvertirana osoba koja rijetko komunicira s okolinom i koju ne zanima što se događa izvan klinike i laboratorija. On trajno uzgaja intelektualni kapital, privlači najbolje, zadržava najbolje i nikako ne gubi najbolje. Istinski znanstveni lider okružuje se boljima od sebe jer je onda i on bolji. Nipošto ne stimulira prosječnost. Općenito se smatra da su to snošljivi ljudi visoke kreativnosti, znanstvene ili socijalne, osobe širokog obrazovanja i društvenih pogleda, polivalentni pojedinci koje resi izražajnost i priznata vrsnost na mnogim područjima, ali prije svega duhovna neovisnost i neslomljivost, uspravan hod kroz život i atribucija »nepokvarljive robe«. Uspješni znanstveni lideri posjeduju originalnost, energiju i autorsku osobnost. Oni misle i djeluju neovisno i kreativno te privlače talente, zrače intelektualnim šarmom, oni su spremni krenuti u avanturu. Zahvaljujući takvima, znanost krupnim koracima grabi naprijed. Nedvojbeno je da prof. dr. Ante Dražančić ispunjava ogromnu većinu ovih zahtjeva.

Poštovani članovi Akademije,

Kada netko u samo jednom ljudskom vijeku inauguri- rira u svojoj sredini jednu novu granu medicine, a onda ju učini svjetski prepoznatljivom po objektivnim i strogim međunarodnim parametrima što ih izbacuju nepristrasni i nemilosrdni strojevi, veliko je postignuće. Primjerice radovi iz hrvatske perinatalne medicine najcitiraniji su u odnosu na sva druga područja hrvatske medicine, službeni europski udžbenici perinatalne medicine su iz ove sredine, a ona je u dva navrata dovela europski i svjetski kongres u Zagreb. Kada takva osoba ostavi snažne biološke tragove, a oni odluče da svoj najznačajniji znanstveni godišnji skup nazovu imenom svojga učitelja, koji je u bogatom životnom opusu osim čelništva u udrugama svoje struke bio i predsjednik HLZ, te bio i još uvijek jest glavni urednik nacionalnog časopisa što je već ušao u međunarodne baze podataka, onda se istine radi mora zaključiti da su to sve ogromni rezultati u cjelini, veliki i u pojedinostima.

Asim Kurjak

Slovo akademika Željka Reinera

Štovane kolegice i kolege, dame i gospodo, proglašavajući prof. dr. sc. Antu Dražančića laureatom i predajući mu diplomu i plaketu, dozvolite mi da kažem nekoliko riječi. Drugi su, a poglavito laudator, rekli sve važne podatke o dugoj i uspješnoj karijeri prof. Dražančića, o njegovu značenju za hrvatsko porodništvo i medicinu uopće, o tome koliko je stručnih društava vodio, koliko knjiga napisao, u kojim je sve časopisima bio urednik, koliko je kongresa i skupova organizirao, koliko znanstvenih radova napisao. Ja bih, iako to nije uobičajeno u svečanim prigodama poput ove, rado rekao nekoliko riječi o tome što mene osobno veže uz prof. Dražančića. Ta je veza, iako sam svojim stručnim usmjerenjem kao internist prilično daleko od onog prof. Dražančića, duboka i višestruka.

Najprije, prof. Dražančića sam kao vrsnog nastavnika i stručnjaka osobno upoznao kao njegov učenik tijekom studija medicine. Tada smo ga svi mi studenti cijenili i voljeli kao odličnog profesora koji je svoje ogromno znanje znao uvijek jasno, jednostavno i nesebično prenositi mladima. Međutim, još sam više u toj životnoj dobi, ali i kasnije, o njemu i njegovoj ključnoj ulozi osnivača hrvatske perinatologije čuo od moje majke koja je s njime godinama uspješno surađivala upravo na tom području. Sjećam se da mi je često govorila kako je na svoj poseban način uspješno gradio mostove među pedijatrima i ginekolozima. To je približavanje i smanjivanje razlika u stavovima bilo potrebno da bi se i u nas mogla razviti fetalna medicina, odnosno perinatologija, koja nužno objedinjava obje te specijalizacije, a u to

Predsjednik AMZH akademik Reiner predaje prof. Dražančiću diplomu laureata

doba to ni u kojem slučaju nije bilo lagano. Tek je iz današnje perspektive jasno koliko je truda za to bilo potrebno, no jasno je i to da je taj njegov trud i te kako bio uspješan. S druge mi je pak strane on više puta rekao kako je puno naučio na predavanjima i seminarima iz endokrinologije koje mu je svojedobno, dok je on bio student, držao moj otac.

Kanije sam i sam s njime usko surađivao kada je 1993. godine izabran za predsjednika Hrvatskog liječničkog zbora (HLZ), a ja za glavnog tajnika HLZ. U tim je ratnim vremenima i burnom razdoblju tranzicije upravo njegova mudrost i odlučnost, ali uz miran i blag te izrazito uljuđen pristup omogućavala savladavanje različitih problema s kojima se HLZ i hrvatsko liječništvo u cjelini suočavalo. Naša suradnja koja je bila vrlo uspješna, srdačna i puna razumijevanja, na žalost, nije dugo trajala jer sam iste godine izabran za zamjenika ministra zdravstva pa smo zajednički zaključili da zbog mogućeg sukoba interesa podnesem ostavku na mjesto glavnog tajnika HLZ. To nas, međutim, nije spriječilo

da i dalje surađujemo na obostrano zadovoljstvo u nizu projekata usmjerenih ka dobrobiti i hrvatskih liječnika i pacijenata.

Treće je razdoblje naše povezanosti pak usko vezano uz Akademiju medicinskih znanosti Hrvatske (AMZH) u kojoj je on ne samo dugogodišnji redoviti član, već je godinama i član Senata, organizator niza skupova i autor velikog broja poglavlja u knjigama koje je AMZH izdala. Posebice se rado sjećam suradnje na organizaciji simpozija o demografskim kretanjima u Hrvatskoj kojeg je on vodio, a zajednički su ga organizirale HAZU i AMZH, koji je doživio značajan odjek u našoj svekolikoj, ne samo medicinskoj javnosti.

Zbog svih tih, kao što vidite i duboko osobnih razloga i povezanosti, veliko mi je zadovoljstvo još jednom čestitati prof. Dražančiću na ovom najvećem priznanju koje naša Akademija nekome može dati, a koje je on uistinu i zaslužio.

Predsjednik AMZH:
Akademik Željko Reiner

Slovo zahvale laureata prof. Dražančića

Poštovani predsjedniče, kolegice i kolege, dragi uzvanici!

Danas, na ovogodišnjem DIES ACADEMICUS-u, izvanredno sam počašćen ovom svečanošću i promocijom za laureata AMZH. Ova je promocija rezultat dugogodišnjega rada, od davne 1953. godine, tj. od mogega diplomiranja na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, iste godine članstva u Hrvatskome liječničkom zboru, redovitog članstva u AMZH od njena osnutka 1971. godine, odnosno od 1961. godine članstva u Komisiji za naučni rad ZLH-a, te od 2000. godine članstva u Senatu Akademije.

U uvodnoj rečenici sam spomenuo Medicinski fakultet i Hrvatski liječnički zbor. Nije to bez razloga. Medi-

cinski fakultet u Zagrebu, a potom i drugi hrvatski medicinski fakulteti, u Rijeci, Splitu i Osijeku, te stručna društva Hrvatskoga liječničkog zbora, rasadišta su naše znanstvene i strukovne djelatnosti. Nemam točne statistike, ali rekao bih da su najmanje 90% svih članova Akademije proistekli iz redova nastavnika naših medicinskih fakulteta i članova Zbora, odnosno zbornih Stručnih društava.

Iz riječi moga promotora mogli ste čuti o – kako se on izrazio – mojemu impresivnom znanstvenom radu. Bio bih nezahvalan kad ne bih spomenuo da sva ona postignuća, koja sam inicirao i postigao u mojemu užem području rada, a to je perinatologija, nisu proizvod samo mogega rada, već ekipe koja je samnom radila od samo-

Laureat prof. Dražančić se zahvaljuje

ga početka. To su bili, pred 35 godina, moji učenici i najuži suradnici prof. Ivan Kuvačić, prof. Višnja Latin i prof. Asim Kurjak, a zatim im se pridružio prof. Josip Delmiš. Svi su oni danas članovi naše Akademije. Slijedili su nas mlađi kolege, koji su danas promicatelji perinatalne misli u Hrvatskoj, mnogi među njima nisu samo opstetričari odnosno materno-fetalni medicinari, već i pedijatri-neonatolozi.

Ne samo za mene osobno, već za sve nas vrijedi stara izreka latinskoga pjesnika Horacija, od prije dvije tisuće godina: *Nil sine magno labore vita dedit mortalibus*. Desetci i desetci sati, brojne noći i dani, utrošeni su na svladavanje i prihvaćanje svjetskoga znanja i njegova prijenosa u našu sredinu. Pri tome prijenosu – na temelju prihvaćena znanja – stvarane su i izvorne spoznaje. Njih smo objavljivali, doma i u inozemstvu i – nadasve važno – primjenjivali na hrvatskim majkama i njihovoj nerođenoj i rođenoj djeci. Zahvaljujući takvom pristupu uspjeli smo – da spomenem nepogrešivi pokazatelj perinatalne

zaštite – sniziti perinatalni mortalitet u Hrvatskoj na 4,9‰, na razinu ispod prosjeka Europske Unije i blizu 3–3,5‰ onih malobrojnih od 52 zemlje europske regije.

Štovane kolegice i kolege, pokušajmo odgovoriti, što nas je nosilo u našim nastojanjima? Bila je to ljubav prema znanosti i struci, osjećaj časti i ponos na pohvalu starijih, čast pri izboru u više zvanje, pri izboru u Upravni odbor nekoga od brojnih društava Zbora, bila nam je čast objaviti znanstveni ili stručni članak, biti predavačem na našim znanstvenim i stručnim skupovima, ponosom nas je ispunjavao uspjeh u razjašnjenju svakoga nesvakidašnjeg medicinskog slučaja. Marljivo smo u svoje slobodno vrijeme čitali radove iz uglednih svjetskih časopisa, ekscerptirali ih ili preslikavali te kasnije točno citirali. Nažalost, čini mi se da je danas toga sve manje i manje.

Živimo u eri globalizacije, ne samo kapitala, tržišta i novčanih tijekova, nego i znanja. Znanje se spoznaje elektronski, internetom, što znanstveniku ubrzava po-

stupak. Tko bi više čitao čitavi članak? Otvori se internet, na njemu pročita sažetak/abstrakt i iz njega citira. Međutim, takav citat je nerijetko djelomičan, iz njega suština rada citiranoga autora ostaje nepotpuna. A da ne spominjem »starije« spoznaje i činjenice, kojih na internetu nema, one od prije 30 godina ili i više desetljeća, kad su stari autori zidali temelje, na kojima je stvorena današnja medicina. Ti radovi nisu vrijedni spomena, nisu pisani na načelima tzv. »evidence based medicine«, premda su to bila lucidna opažanja. Njih valja zaboraviti, a »novo je ono što je zaboravljeno« pa eto prigode za novi i izvorni rad. Elektronika će ubrzati pisanje takva rada, skratiti vrijeme, kojega i onako nedostaje u današnjem potrošačkom društvu, u danonoćnoj utrci za vlastitu dobrobit i brzo stjecanje novca.

O tempora o mores!

Ispričavam vam se, članovi Akademije i štovani gosti na ovim zadnje izrečenim kritičkim mislima. Nadajmo se, vjerujmo u bolja vremena.

Na kraju, želim zahvaliti svima svojim učenicima i suradnicima na svemu što smo zajedno učinili. Da nije bilo našega zajedničkog predana rada, ne bi bilo nikakvih impozantnih rezultata. Bez njihove uske i zajedničke suradnje ne bi se ostvarilo naše tadašnje prvenstvo unutar bivše države, kao ni uspješni iskorak na međunarodno tržište medicinske znanosti. Zahvaljujem svim neimarima perinatalne misli u našoj zemlji, graditeljima zaštite materinstva, na suradnji i svesrdnoj pomoći, ovaj današnji DIES ACADEMICUS naš je zajednički dan.

I – na samome kraju – hvala mojoj obitelji, supruzi i djeci, što su, trpjevši moje angažiranje u znanosti i struci, često, da ne kažem redovito, bili zakinuti. Srećom, veći dio života nismo proživjeli u potrošačkom društvu.

Hvala vam.

VIJESTI
NEWS

**1st World Congress
TWIN PREGNANCY
– a global perspective –
Venezia, Italia 16–18 April 2009**

Chairman: Gian Carlo di Renzo (Perugia, Italy)

Co-Chairman: Giovanni Battista La Sala (Reggio Emilia, Italy)

1st Session. Epidemiology and new data: A. Baldredeen, Qatar • C. Derom, Belgium • F. Goffinet, France • T. K. Lau, Hong Kong • B. Luke, USA • M. Merialdi, Switzerland • N. Sebire, United Kingdom;

2nd Session. Risk factors, PMA contributions, diagnosis: P. Barri, Spain • V. Englert, Belgium • I. Ghi, Italy • N. Manning, United Kingdom • G. Monni, Italy • R. Romero, USA • M. Walker, Canada;

3rd Session. Clinical issues, Management: A. Antsaklis, Greece • G. Clerici, Italy • I. Deprest, Belgium • G. C. di Renzo, Italy • T. Frusca, Italy • E. Gratacos, Spain • K. Hecher, Germany • K. Nicolaides, United Kingdom • R. Quintero, USA • Y. Ville, France;

4th Session. Follow up. Psycho correlates. Ethics: B. Arabin, The Netherlands • M. I. Bastian, USA • V. Carnielli, Italy • T. Tuan, China • F. Fachinelli, Italy • M. Kilby, United Kingdom • A. Kurjak, Croatia • U. Simeoni, France

Organizing secretariat: MCA Events srl, Via G. Pellizza da Volpedo 4, 20 149 Milano, Italy. Fax: +3902 34 93 43 97; E-mail: info@mcaevents.org; www.mcaevents.org

Informations, Registration, Abstract submission: www.twin2009.org